

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200513
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721200513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletú B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, maloletá zastúpená Úradom práce, soc. vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matka - Doc. PhDr. F. R., PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. - L., ul. A. XXXX/X, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou PhDr. D. U. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., ul. V. H. č. XXXXX/XX, otec - R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. U. F. č. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9P/25/2021-283 zo dňa 11. októbra 2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku v ktorom súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť platiť pre maloletú B., nar. X.X.XXXX výživné v sume 230,- eur mesačne splatné vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

M e n í rozsudok vo výroku v ktorom súd prvej inštancie zameškané výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 2.10.2019 do 31. 7. 2020 na maloletú B. povolil otcovi splácať v splátkach po 20 eur mesačne t a k , že „ v tejto časti návrh otca „ z a m i e t a “.

Mení sa zároveň rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 19 P/190/2019 zo dňa 20. júla 2020 v časti schválenej rodičovskej dohody o výške vyživovacej povinnosti otca.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť platiť pre mal. B. výživné v sume 230,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Zameškané výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 2.10.2019 do 31.7.2020 povolil otcovi splácať po 20,- eur mesačne. V takto stanovenom rozsahu zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 19P/190/2019 zo dňa 20.07.2020, právoplatný a vykonateľný dňa 20.7. 2020. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd čiastočne akceptoval návrh otca o zníženie výživného, keď počnúc právoplatnosťou rozsudku určil jeho povinnosť prispievať výživným na maloletú B. v nižšej sume než tomu bolo v dobe pôvodnej úpravy. Vo svojej výslednej vecnej podstate súd určil povinnosť otca prispievať iba tzv. konzumnou časťou výživného na dieťa pravidelne každý mesiac k rukám matky, bez povinnosti prispievať aj sporiacou zložkou výživného. Súd otcovi tiež povolil pôvodným rozsudkom stanovené zameškané výživné na tvorbu úspor za obdobie od 2.10.2019 do 31.7.2020 splácať v splátkach po 20 eur mesačne, teda v nižších oproti pôvodnej súdnej úprave.

3. Na základe z dokazovania zisteného skutkového stavu veci súd dospel k názoru, že v súdnej veci od doby pôvodnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletej nastala taká zmena, v dôsledku ktorej sú splnené podmienky ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine aj pre zmenu / zníženie pôvodne určenej vyživovacej povinnosti otca na maloletú čoho sa dožadoval otec v uplatnenom návrhu. Porovnaním pomerov existujúcich v dobe pôvodnej úpravy výživného zistil podstatný pokles príjmu otca. V dobe pôvodného rozhodovania súdu o výške výživného v celkovej sume 300 eur mesačne (pozostávajúce čiastočne z konzumnej zložky a čiastočne zo sporiacej zložky výživného) na základe súdom schválenej rodičovskej dohody hoc existovali určité obmedzenia ohľadom šírenia ochorenia Covid-19, otec ale súhlasil s takouto výškou výživného, jeho tržby totiž z výkonu živnosti profesionálneho fotografa sa pohybovali v rozhodnej dobe vo výške približne 3.800 eur mesačne. Súd uznal podstatnú argumentáciu o ktorú otec svoj návrh o zníženie výživného oprel - podstatný pokles jeho príjmu v dôsledku zavedených obmedzení pre pandémiu Covid- 19, čo v jeho prípade profesionálneho fotografa (pracuje ako živnostník pod menom R. L. - FOTOATELIÉR, IČO : 41241240) sa prejavilo v tom, že svoju živnosť vykonáva v podstatne nižšom rozsahu, veľká časť plánovaných akcií a podujatí na ktorých by sa mohol pracovne realizovať bola nielen zrušená ale ani neboli naplánované. Otec sa ocitol v pozícii poberateľa finančného príspevku/ štátnej pomoci od štátu od mesiaca október 2020, konkrétne obdobie poberania príspevku, jeho mesačnú výšku, pokles tržby podľa účtovníctva súd bližšie rozoberá v bode 7 písomného odôvodnenia rozsudku - na jeho obsah odvolací súd odkazuje. Nezmenili sa ani podmienky bývania otca ani rozsah vlastníctva nehnuteľností. Otec býva v rovnakej nehnuteľnosti ako v minulosti a pokiaľ matka poukazovala na to, že otec vlastní aj ďalšie nehnuteľnosti , tieto vlastnil už aj v čase posledného rozhodnutia. Súd dodal tiež, že otec odpredal automobil za 14.000 eur a kúpil si druhý za 7.000 eur.

4. Matka tak ako v dobe pôvodnej úpravy aj naďalej pracuje na UK Jesseniovej lekárskej fakulty v Martine, v čase posledného rozhodovania jej čistý príjem bol vo výške 1.300 eur mesačne, v súčasnosti je jej čistý mesačný príjem vo výške 1.600 eur mesačne, t.j. zvýšil sa o 300 eur. Iné zásadné zmeny v pomeroch matky nenastali, nezmenili sa ani jej bytové pomery. Maloletá B. v dobe pôvodnej úpravy mala 5 rokov, v súčasnosti je 6-ročná, je staršia o jeden rok, podľa názoru súdu ale náklady dieťaťa sa výraznejším spôsobom nezvýšili a ani iné podstatné zmeny u dieťaťa nenastali.

5. Okresný súd ako uvádza, dôsledným zhodnotením zmeny pomerov zistil, že situácia ohľadom príjmu otca sa výraznejšie zmenila k horšiemu, nedosahuje už vyšší štandard, jeho príjmy sú podstatne nižšie ako tomu bolo v minulosti. Pri peňažných príspevkoch mal preukázaný pokles tržieb otca o 70 - 80 %, nadväzne, preukázaný príjem otca vzhľadom na charakter výkonu jeho profesie kvalifikoval nie za zmenu prechodnej ale za zmenu trvalej povahy. Dodal, že pre výrazný pokles príjmu otca nie je možné už konštatovať, že jeho pomery odôvodňujú upraviť aj tvorbu úspor, z uvedeného dôvodu „ túto sporiacu zložku výživného zrušil a znížil aj splátku nedoplatku na tvorbu úspor za minulé obdobie. Súd uviedol ďalej, že úmyselne nezasahoval do bežného výživného, aby maloletá zmenu výšky výživného „ bežne nepocítila, pokiaľ toto nie je nevyhnutné „. Otec takémuto návrhu bol priklonený, rovnako v priebehu konania aj matka a jej zástupkyňa, avšak táto nakoniec s uvedeným nesúhlasila.

6. Postupujúc podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „ CMP „) žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania okresný súd nepriznal, keď nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

7. Voči rozsudku sa odvolala v zákonnej lehote matka, vytýka neúplné zistenie skutkového stavu veci, nesprávne posúdenie a vyhodnotenie príjmu otca dieťaťa, jeho majetkových pomerov a schopností. Tým, že súd vôbec pripustil zníženie výživného z dôvodu pandemickej situácie, zaviedol nebezpečný precedens, kedy ktorákoľvek povinná osoba môže použiť tento argument k zníženiu svojej vyživovacej povinnosti. Pandémia a s ňou spojené ekonomické a sociálne reštrikcie v negatívnej miere zasiahli viac menej všetkých, ale deti sa stále musia jesť, obliekať sa, musia bývať, platiť poplatky, atď. matka predsa nemôže povedať dieťaťu, že nebude večerať len kvôli tomu, že rodičia zarobili menej v dôsledku pandémie. Okresný súd vôbec nevzal do úvahy fakt, že do stanovovania výšky výživného by mali vstupovať aj majetkové pomery povinného. V danej súvislosti matka poukazuje na to, že otec vlastní lukratívnu nehnuteľnosť, ktorú má zaťaženú už len nepatrnou hypotékou so zostatkom cca 16 tisíc eur. Okrem toho vlastní osobný automobil - argument, že v dôsledku núdze predal VW Touareg a

zadovážil si len BMW nižšej rady je v kontexte jeho vážnej sociálnej situácie smiešny. Osoba, ktorá je na mizine určite nejazdí na aute prémiovej značky a zvlášť keď nemá na výživné pre svoje jediné dieťa.

8. Odvolateľka nespochybňuje, že v danom „fachu“ otec má za posledné obdobie pravdepodobne menej práce, avšak iné odvetvia fungujú naplno a neustále hľadajú vhodných zamestnancov, preto jej logicky vychádza, že ak sa na danom mieste v danom čase človek z akýchkoľvek dôvodov nevie uplatniť vo svojom odbore je prirodzené, že sa snaží nájsť si inú možnosť zárobku - v čase núdze aj mimo špecializáciu. Súd nevzal v úvahu, že ona/ matka maloletej je onkologická pacientka (čo počas troch súdnych pojednávaní bolo aj niekoľkokrát zdôraznené) napriek tomu pôsobí na plný úväzok ako vedkyňa a pedagóg na JLFUK, stará sa o dcéru a taktiež pomáha svojej matke, ktorá je na dôchodku. Je plne sebestačná a neočakáva od nikoho žiadne úľavy, ani ústupky - snáď len toľko, aby si otec plnil svoju povinnosť voči spoločnej dcére a aby pri prvých náznakoch problémov nežiadal hneď o zníženie výživovacej povinnosti. Súd nevzal do úvahy, že s vysokou pravdepodobnosťou otec nezanedbateľnú časť svojich príjmov dostáva v hotovosti a nie sú dokladovateľné vo výpisoch z bankového účtu a je otázne či ich vôbec zahŕňa do účtovníctva. Spochybňuje aj výpisy z bankového účtu predložené otcom na treťom pojednávaní, napriek údajným príjmom boli na účte neadekvátne vysoké kreditné i debetné obraty. Otec na svojom účte na sociálnej sieti prezentuje nielen výsledky svojej práce ako fotograf, ale aj svoj honosný životný štýl, drahé výlety, pobyty v hoteloch, štartovné na prestížnych vytrvalostných pretekoch, nákladné športové oblečenie. Otec na podujatiach určených „pre smotánku“ sa prezentuje ako úspešný a zámožný človek ale na súde seba vykresloval ako sociálne slabého človeka bez úspor, ktorého zdecimoval Covid. Otec svoj nákladný životný štýl financovať vie a ona sa bude súdiť o pár desiatok eur mesačne. V poslednom období dcéra mala problémy aj so zubami, jej zdravotný stav konzultovala s viacerými odborníkmi keďže žiadny lekársky zákrok na zuboch netolerovala, musela jej dohodnúť ošetrenie na súkromnej klinike v Žiline za priamu úhradu vo výške 2.200 eur, s čím otec maloletej nesúhlasil, celú jej snahu o zlepšenie zdravotného stavu dieťaťa negoval, odmietol sa akokoľvek finančne podieľať na nákladoch. Hoc na pojednávaní v auguste predbežne súhlasili so zrušením úspor, avšak po predložení výpisov z bankových účtov otca vyšlo najavo, že na účte sa manipulovalo s ciframi, ktoré nesvedčia o zlých finančných pomeroch otca dieťaťa. Sudca sa tiež vyjadril, že výživné na tvorbu úspor pozastaví len na určitú dobu, v konečnom dôsledku ho ale zrušil úplne. Do nového rozsudku súd vôbec nezahrnul výšku splátok za zameškané bežné výživné za obdobie od 2.10.2019 do 31.7.2020, upravil len výšku splátky za zameškané výživné na tvorbu úspor zo 70 eur na 20 eur mesačne.

9. Na základe súhrnu horeuvedených argumentácií sa matka domáha zmeny rozsudku, v rámci nej otcovi povoliť splácať zameškané výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 2.10.2019 do 31.7.2020 nie vo výške 20 eur mesačne ale vo výške 50 eur mesačne, uložiť otcovi povinnosť prispievať naďalej na tvorbu úspor sumou 70 eur mesačne na osobitný účet maloletej a doplniť výrok rozsudku okresného súdu, že otec je povinný zameškané bežné výživné za obdobie od 2.10.2019 do 31.7.2020 splácať v splátkach po 50 eur mesačne vždy do 20 dňa v mesiaci spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok, v ostatných výrokoch žiada rozsudok okresného súdu potvrdiť.

10. V písomnom vyjadrení k odvolaniu matky otec uviedol, že je šokovaný s akou aroganciou a nepravdivými informáciami je matka maloletej schopná spochybňovať rozhodnutie súdu. Vysoké výživné vôbec nebolo upravené, on súhlasil aby ostalo v nezmenenej podobe napriek tomu, že výška výživného je príliš vysoká pre potreby 6 ročného dieťaťa. Nie je pravda, že okresný súd nebral v úvahu jeho majetkové pomery. Matka maloletej uvádza tie isté domnienky a špekulácie, jej tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Súhlasí s rozhodnutím okresného súdu.

11. Písomné vyjadrenie k odvolaniu matky kolízny opatrovník nedoručil a ani rodičia v ďalšom štádiu odvolacieho konania už písomne nereagovali.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej aj ako „CSP“) po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote na to oprávnená účastníčka, proti rozsudku ktorému odvolanie je prípustné, odvolací súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (v súdenom prípade v mimosporovom konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc procesne podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a čiastočne podľa § 388 CSP zmenil.

13. Odvolací súd nepochybuje o tom, že odvolateľka je starostlivá a dôsledná matka, ktorá svojmu dieťaťu aj svojim pracovným nasadením sa usiluje vytvárať čo najlepšie materiálne podmienky života. Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu ani citlivý prvok - matkou uvádzané jej onkologické ochorenie, preto oceňuje, že matka aktívne realizáciou vo svojej profesionálnej oblasti významnej povahy sa zasadzuje aj o to, aby príjmom zo zamestnania vytvorila čo najlepšie podmienky života aj svojmu dieťaťu. Na druhej strane nemožno ani otcovi zazlievať, že sa v dôsledku nepriaznivej príjmovej situácie v ktorej sa ocitol uchádza u súdu podaným návrhom súdnej úpravy výživného - požiadavkou zníženia výživného na maloletú dcéru z dôvodu zmenených, znížených príjmových pomerov pod vplyvom zavedených opatrení počas „pandémie COVID 19“. Hmotnoprávna úprava - Zákon o rodine vo svojom ustanovení § 78 ods. 1 totiž v prípade zmeny pomerov umožňuje aj zmenu dohody rodičov alebo rozhodnutie súdu o výživnom. V individuálnych okolnostiach zistených z vykonaného dokazovania v aktuálne súdnej veci odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu konštatuje, že boli splnené podmienky ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine pre zníženie výživného. Okresný súd zmenu pomerov zisťoval a posudzoval nielen vo vzťahu k otcovi ale aj vo vzťahu k matke a k maloletej B.. Dokazovanie preukázalo, že od doby pôvodnej úpravy výživného sa čistý príjem matky zvýšil o 300 eur mesačne, výraznejšia zmena v odôvodnených potrebách dieťaťa z dokazovania nevyplýva, bol ale preukázaný podstatný pokles príjmu otca, k tomu došlo z objektívnych dôvodov, čo otec ovplyvniť nemohol. Hoc podľa názoru matky sa otec mohol zorientovať na pracovné možnosti v inej oblasti, nie je možné ale opomenúť, že otec je profesionálny fotograf - čo nie je štandardné povolanie, ale má aj umelecký aspekt, preto pre posúdenie jeho možností a schopností získania zárobku by bolo významné jedine ak by mal možnosť pracovať v pozícii obdobnej s vyšším príjmom než mu bol vyplácaný príspevok od štátu a za stavu, že by takúto pozíciu odmietol - čo ale ani matka netvrdila. Pôvodným rozsudkom v rámci súdom schválenej rodičovskej dohody sa otec zaviazal prispievať výživným na maloletú dcéru vo výške 300 eur mesačne - túto sumu výživného tvorila tzv. konzumná zložka v sume 230 eur mesačne a tzv. sporiaca zložka v sume 70 eur mesačne, v dobe poslednej súdnej úpravy sa vychádzalo z vysokého príjmového štandardu otca cca 3.800 eur mesačne. V aktuálne súdnej veci je preukázané, že otec s takýmto príjmom nedisponuje, minimálne od októbra 2020 sa stal poberateľom štátnej pomoci - približne v sume 810 až 870 eur mesačne, pritom správne uzavrel okresný súd, že sa nejednalo o tzv. prechodný pokles príjmu otca ale o pokles jeho príjmu trvalej povahy. Rozhodnutím súdu určená povinnosť otca prispievať na výživu maloletej B. v sume 230 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku má oporu vo výsledku vykonaného dokazovania. Príjem otca neumožňuje priestor pre tvorbu úspor. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd znížil na maloletú výživné zo sumy 300 eur mesačne na 230 eur mesačne, pozostávajúce iba z konzumnej časti, ktorá slúži na úhradu bežných mesačných výdajov dieťaťa, čo podľa názoru odvolacieho súdu primerane zodpovedá participácii otca z pohľadu jeho príjmových možností na bežných mesačných výdajoch súvisiacich s odôvodnenými potrebami dieťaťa. Odvolací súd si dovoľuje poznamenať, že v rozhodovacej praxi takáto výška tzv. mesačného bežného výživného je určovaná rodičovi na výživu detí študujúcich na vysokej škole, prípadne na strednej škole ktorých odôvodnené potreby sú zásadne na vyššej hranici ako sú odôvodnené potreby šesťročného dieťaťa. Samozrejme treba súhlasiť aj s tým, že vyššia úroveň života povinného rodiča ovplyvňuje aj rozsah/výšku jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu. V okolnostiach tejto súdnej veci nie je pochybnosť o tom, že na vyššej úrovni života otca sa maloletá podieľa v rámci jednotlivých stretnutí s ním - vymedzenie rozsahu a intenzity stretnutí otca je pomerne rozsiahle (ani jeden z rodičov nenamietal, že by sa stretnutia otca s maloletou dcérou nerealizovali) počas uvedeného obdobia je zo strany otca dieťaťu poskytovaná tiež rodičovská starostlivosť aj materiálne výhody - čo treba čiastočne zohľadniť ako určitú formu plnenia vyživovacej povinnosti rodiča voči dieťaťu. Odvolací súd súhlasí aj s matkou, že deti potrebujú jesť, obliekať sa - v uvedenej časti odvolanie matky sa ale dotýka uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa konzumného charakteru a v súdenom prípade výživné po znížení zodpovedá práve takejto povahe výživného. Pri spochybňovaní príjmovej situácie otca matka argumentovala iba v rovine všeobecnej, prípadne v dohadoch - čo nemohlo v otázke preukázaného poklesu príjmu otca založiť iný záver. Otec vlastný totožný nehnuteľný majetok ako v dobe pôvodnej úpravy, teda ďalšiu nehnuteľnosť nenadobudol, pokiaľ zostatok hypotekárneho úveru po splácaní otcom je nižší ako v minulosti, stále ide o zostatok úveru - čo potvrdzuje matka vo výške 16.000 eur, čo je dlh nie nízky a stále pre otca predstavuje finančné zaťaženie s charakterom existujúceho dlhu/ záväzku ako v dobe pôvodnej úpravy. Na úhradu nákladov takého charakteru, ako tomu bolo napr. v prípade riešenia zdravotného stavu dieťaťa v súvislosti so zubami - môžu byť použité aj finančné prostriedky už sústredené na sporiacej časti výživného, samozrejme so súhlasom súdu na návrh matky.

14. V súhrne konštatovaných súvislostí odvolací súd v horeuvedenej časti odvolaniu matky vyhovieť nemohol a rozsudok okresného súdu o uloženej povinnosti otca prispievať zníženým výživným na maloletú v sume 230 eur mesačne potvrdil.

15. Odvolací súd ale nezistil podmienky pre zmenu pôvodného rozsudku znížením povolených splátok otcovi na zameškané výživné určené na tvorbu úspor vymedzené za dobu od 2.10.2019 do 31.7. 2020 vo výške 1.000 eur. Podľa pôvodnej úpravy otec toto zameškané výživné mal splácať v splátkach po 50 eur mesačne, právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku nastala 20.7. 2020, teda, od uvedeného obdobia ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu uplynula doba minimálne 19 mesiacov a v prípade splácania tohto nedoplatku v splátkach po 50 eur mesačne tento dlh otca na výživnom už mal byť v prevažnej časti zaplatený. Ak by aj nebol, otec mal možnosť ho splatiť z rozdielu finančných prostriedkov ktoré získal pri odpredaji auta, hoc nie je vylúčené, že otec uhradzoval aj iné svoje dlhy prípadne záväzky, disponoval ale finančnými prostriedkami z ktorých svoj dlh na výživnom/ zameškané (vyčíslený dlh na tvorbu úspor a bežné výživné) mohol v povolených splátkach podľa pôvodnej úpravy aj splácať. Uvedené úvahy viedli odvolací súd k čiastočnej zmene rozsudku okresného súdu, v rámci nej k zamietnutiu návrhu otca v uvádzanej časti.

16. Odvolací súd záverom ozrejmuje, že povinnosťou otca počnúc právoplatnosťou rozsudku je prispievať výživným na maloletú B. vo výške 230 eur mesačne k rukám matky, prispievať splátkou 50 eur mesačne titulom zameškaného bežného výživného určeného pôvodným rozsudkom za obdobie od 2.10.2019 do 31.7.2020 (ak ho ešte doteraz nesplatil) a tiež splátkou 50 eur mesačne titulom zameškaného výživného na tvorbu úspor určeného pôvodným rozsudkom za obdobie od 2.10.2019 do 31.7. 2020 (ak ho ešte doteraz nesplatil).

17. Odvolací súd v samostatnom výroku vymedzil, že zmena pôvodného rozsudku sa dotýka iba výšku určenej vyživovacej povinnosti otca.

18. Podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP žiadnemu z jeho účastníkov nárok na náhradu trov konania (prvoinštančné a odvolacie) odvolací súd nepriznal. Predmetom rozhodovania totiž bola starostlivosť súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov si hradí trovy sám. Výnimku z uvedeného pravidla pre rozhodovanie o trovách konania aplikáciou ust. § 54, § 55 CMP odvolací súd nezistil.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.